

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
20 päivänä lokakuuta 2003 *

Asiassa T-46/03 R,

Leali SpA, kotipaikka Odolo (Italia), edustajinaan asianajajat G. Belotti ja
G. Vezzoli,

kantajana,

jota tukee

Italian tasavalta, asiamiehenään I. M. Braguglia,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään L. Pignataro ja A. Whelan, pro-
sessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: itala.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lyk-
käämään HT 65 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä
(COMP/37.956 — teräsbetonipalkit) 17 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn
komission päätöksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin siinä kantajaa vaaditaan
maksamaan yhteisvastuullisesti selvitystilassa olevan Acciaierie e Ferriere Leali
Luigi SpA:n kanssa 6,093 miljoonan euron suuruinen sakko ja yksinään
1,082 miljoonan euron suuruinen sakko,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 1 Komissio teki 17.12.2002 päätöksen EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä (asia COMP/37.956 — teräsbetonipalkit) (jäljempänä päätös). Päätöksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan siinä luetellut yksitoista yritystä ja yhteenliittymää, joihin kantaja kuuluu, ovat rikkoneet HT 65 artiklan 1 kohtaa ottamalla käyttöön Italian markkinoilla tankojen tai rullien muodossa olevia teräspalkkeja koskevan järjestelyn, jolla vahvistettiin hintoja ja rajoitettiin tai valvottiin yhdenmukaisesti tuotantoa ja/tai myyntiä.

- 2 Päätöksen 2 artiklassa kantaja määrättiin maksamaan yhteisvastuullisesti selvitystilassa olevan Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA:n (jäljempänä AFLL) kanssa 6,093 miljoonan euron sakko ja yksin 1,082 miljoonan euron sakko 1 artiklassa todetun rikkomuksen nojalla. Kantajan velvoittaminen maksamaan sakko yhteisvastuullisesti AFLL:n kanssa on perusteltu päätöksen 490. ja 491. perustelukappaleessa. Päätöksestä käy ilmi erityisesti, että kantaja on ottanut hoitaakseen ja jatkanut AFLL:n toimintaa sen selvitystilamenettelyn yhteydessä vuoden 1998 lopussa. Komissio katsoo, että taloudellisesti katsottuna AFLL:n ja kantajan välinen toiminta on näin ollen jatkunut. Sakon maksamista varten päätöksessä erotellaan yhtäältä AFLL:n menettely sen selvitystilaan julistamiseen asti, miltä osin kyseinen yritys ja kantaja vastaavat yhteisvastuullisesti sakosta, ja toisaalta kantajan menettely sen perustamisesta lähtien, ja tältä osin kantaja vastaa siitä yksin.

- 3 Päätöksen 3 artiklassa säädetään, että näin määrättyt sakot eräänntyvät maksettavaksi kolmen kuukauden kuluttua niiden tiedoksiantamispäivästä. Päätöksen tiedoksiantamista koskevassa 20.12.2002 päivätyssä kirjeessä täsmennettiin, että jos kantaja nostaa kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, komissio ei ryhdy mihinkään perintätoimiin niin kauan kuin asia on vireillä kyseisessä tuomioistuimessa saatavalle kertyessä silti korkoa maksuajan erääntymispäivästä alkaen ja edellyttäen, että hyväksymiskelpoinen pankkitakaus asetetaan viimeistään tuona erääntymispäivänä.

- 4 Kantaja nosti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 11.2.2003 jättämällään hakemuksella EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen, jossa se vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa päätöksen, ja toissijaisesti, että se kumoaa kantajalle määrätyn sakon tai alentaa sen määrää.

- 5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 15.5.2003 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla kantaja vaati päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.

- 6 Komissio esitti väliitoimihakemusta koskevat kirjalliset huomautuksensa 5.6.2003.
- 7 Italian tasavalta jätti 22.5.2003 väliintulohakemuksen kantajan vaatimusten tueksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen puheenjohtaja hyväksyi Italian väliintulon 13.6.2003 antamallaan määräyksellä ja pyysi sitä esittämään huomautuksensa kuulemistilaisuudessa.
- 8 Kuuleminen tapahtui väliitoimista päättävän tuomarin luona 4.7.2003.
- 9 Kuulemistilaisuudessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hyväksyi, että kantaja esitti joitakin lisäasiakirjoja. Nämä asiakirjat toimitettiin 11.7.2003. Komissio esitti niitä koskevat kirjalliset huomautuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.7.2003 saapuneella kirjeellä.
- 10 Kantaja vastasi 8.8.2003 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 17.7.2003 esittämiin kirjallisiin kysymyksiin. Komissio esitti kantajan vastauksia koskevat kirjalliset huomautuksensa 10.9.2003.

Oikeudelliset seikat

- 11 Yhdessä luettujen EY 242 ja EY 243 artiklan sekä toisaalta EY 225 artiklan 1 kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi, jos se katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän, määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista väliitoimista.

- 12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välimiihakemuksessa on ilmoitettava ne seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaaditun välimiön myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa niin, että täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin niistä puuttuu (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta).

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

Fumus boni juris

- 13 *Fumus boni juris*ia koskevan edellytyksen täyttymisen näyttämiseksi toteen kantaja esittää viisi kanneperustetta.
- 14 Kantaja vetoaa ensiksi siihen, että komissio on tehnyt päätöksen virheellisesti HT 65 artiklan perusteella, vaikka EHTY:n perustamissopimus oli päättyneet viisi kuukautta aikaisemmin eli 23.7.2002. EHTY:n perustamissopimuksen vaikutuksia jatkavien toimenpiteiden puuttuessa päätöksellä ei ole oikeudellista perustaa. Kantajan mukaan jäsenvaltioiden olisi pitänyt säätää nimenomaisella lainsäädännöllisellä toimella käsiteltävinä olevien oikeudellisten selvitysten määrittelystä ja toimivaltuuksien jaosta, jotka ovat poistuneet EHTY:n perustamissopimuksen päättymisen perusteella.
- 15 Toiseksi kantaja moittii komissiota siitä, että päättäessään seuraamusten soveltamisesta se on katsonut AFLL:n ja kantajan muodostavan yhden ja saman yrityksen.

- 16 Kolmanneksi komissio on kantajan mukaan rikkonut puolustautumisoikeuksia sikäli kuin se ei ole ilmoittanut kantajalle, että eräs toinen yritys teki yhteistyötä sen yksikköjen kanssa. Komissio on kantajan mukaan jättänyt laittomasti tiedoksi antamatta kantajalle myös kyseisen yrityksen toimittaman vastineen, jota on pidetty kantajaa vastaan puhuvana asiakirjana väitetiedoksiannossa.
- 17 Neljänneksi kantaja väittää, ettei komissio ole näyttänyt toteen, että päätöksen kohteina olevien yritysten välillä olisi olemassa sopimus tai yhdenmukaistettu menettelytapa.
- 18 Lopuksi päätöksellä määrättyä sakkoa pitää kantajan mukaan alentaa, koska komissio on erehtynyt joidenkin rikkomusten kestosta.
- 19 Komissio katsoo, ettei yksikään kantajan esittämistä kanneperusteista riitä perustelemaan fumus boni jurisin olemassaoloa.

Kiireellisyys

- 20 Kantaja katsoo, että kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyy käsiteltävänä olevassa asiassa.
- 21 Ensiksi kantaja huomauttaa, että AFLL on selvitystilassa oleva yritys ja lisäksi ”tyhjä kuori”, mistä syystä sen on toimitettava komissiolle pankkitakaus, joka kattaa seuraamuksen koko määrän eli 7,175 miljoonaa euroa, johon lisätään kertyvät korot.

- 22 Näyttääkseen toteen, ettei se kykene toimittamaan pankkitakausta, kantaja viittaa 20.1. ja 21.1. sekä 7.5.2003 päivättyihin kirjeisiin, jotka ovat peräisin kahdelta pankilta, joihin sillä on pysyvä asiakassuhde. Näiden kirjeiden mukaan kyseiset pankit kieltäytyvät toimittamasta pyydettyä pankkitakausta.
- 23 Kantaja huomauttaa lisäksi, että se on vakavissa taloudellisissa vaikeuksissa ja että päätöksen pakkotäytäntöönpano voi aiheuttaa sen poistumisen lopullisesti markkinoilta.
- 24 Selvitys kantajan likviditeetistä 31.12.2001 osoittaa kantajan toiminnan tuottaneen vuoden 2001 osalta tappiota 8,128 miljoonaa euroa. Muut rahoituskertomukset eli tilinpäätökset ja tilintarkastajan kertomus ajalta 1998—2001 näyttävät kantajan mukaan sen kumuloidun kokonaistappion olleen yli 22 miljoonaa euroa.
- 25 Kaiken lisäksi kuten päätöksestä itsestään käy kantajan mukaan ilmi, vuosien 2000 ja 2001 tilinpäätös osoittaa lyhytaikaisten pankkivelkojen määrän noussevan 49,630 miljoonaan euroon.
- 26 Kantaja lisää, ettei sillä ole käytettävissään mitään omaisuutta, jonka se voisi realisoida välittömästi, eikä mitään saatavia kolmansilta osapuolilta. Ainoat omaisuuserät, joihin komissio voisi koskea, ovat sen mukaan tuotantoketjun laitteistot ja koneet, joiden teknologinen merkitys ja kaupallinen arvo ovat muutoinkin vaatimattomat.
- 27 Tuore 8.5.2003 päivätty asiantuntijalausunto todistaa kantajan mukaan lopuksi, ettei se kykene maksamaan sakkoja, jos ne määrätään perittäväksi. Tästä asiantuntijalausunnosta käy sen mukaan ilmi myös se, että sakon jopa osit-

tainenkin periminen saattaa johtaa yhtiön toiminnan lopulliseen lakkauttamiseen ja siten sen poistumiseen markkinoilta.

- 28 Päätöksen täytäntöönpano aiheuttaisi näin ollen vahinkoa kantajalle sekä myös jo nyt selvästi keskittyneiden markkinoiden kilpailutilanteelle.
- 29 Komissio huomauttaa, että kantaja ei ole näyttänyt toteen, että sen olisi objektiivisesti mahdotonta asettaa pankkitakaus tai että takauksen asettaminen vaarantaisi sen olemassaolon.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

Hakemuksen kohde

- 30 Ennen ratkaisun antamista käsiteltävänä olevaa välitoimihakemusta koskevassa asiassa on syytä määritellä tarkasti menettelyn kohde. Hakemuksessaan kantaja nimittäin vaatii sellaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jolla kantajalle määrätään 6,093 miljoonan euron sakko yhteisvastuullisesti selvitystilassa olevan AFLL:n kanssa sekä kantajalle yksin 1,082 miljoonan euron sakko.
- 31 On selvää, että 20.12.2002 päivätyssä päätöksen tiedoksiantokirjeessä komissio on täsmentänyt kantajalle, että jos tämä nostaa kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, sakon osalta ei ryhdytä mihinkään perintätoimiin niin kauan kuin asia on vireillä kyseisessä tuomioistuimessa, jolloin saatavalle kertyy korkoa sakon maksuajan päättymisestä alkaen, ja siitä annetaan komission

hyväksyttävissä oleva pankkitakaus, joka kattaa saatavan koko pääoman sekä korot ja siihen päivään mennessä erääntyneet tai syntyneet korotukset. Näin ollen kantajan hakemuksen ainoa kohde on tosiasiallisesti vapautuksen saaminen pankkitakauksen asettamista koskevasta velvollisuudesta, joka on edellytyksenä sille, ettei päätöksessä määrättyä sakkoa aleta välittömästi periä.

Kiireellisyys

- 32 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan hakemus pankkitakauksen asettamista koskevan velvollisuuden, joka on edellytyksenä sille, ettei sakon määrää aleta välittömästi periä, täytäntöönpanon lykkäämiseksi voidaan hyväksyä ainoastaan silloin, kun kyseessä ovat poikkeukselliset olosuhteet (asia 107/82 R, AEG v. komissio, määräys 6.5.1982, Kok. 1982, s. 1549, 6 kohta ja asia C-7/01 P(R), FEG v. komissio, määräys 23.3.2001, Kok. 2001, s. I-2559, 44 kohta). Mahdollisuudesta vaatia takauksen asettamista on välitoimien osalta nimenomaisesti määrätty yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksissä, ja se vastaa komission yleistä ja kohtuulliseksi katsottavaa toimintatapaa.
- 33 Poikkeuksellisten olosuhteiden voidaan lähtökohtaisesti katsoa olevan näytetyn toteen, jos vaaditun pankkitakauksen asettamisesta vapautusta hakeva osapuoli esittää näytön siitä, että se ei objektiivisesti pysty asettamaan kyseistä takausta (ks. vastaavasti asia C-364/99 P(R), DSR-Senator Lines v. komissio, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8733 ja em. asia FEG v. komissio) tai että takauksen asettaminen vaarantaa sen olemassaolon (ks. vastaavasti mm. asia T-295/94 R, Buchmann v. komissio, määräys 21.12.1994, Kok. 1994, s. II-1265, 24 kohta ja asia T-191/98 R II, Cho Yang Shipping v. komissio, määräys 28.6.2000, Kok. 2000, s. II-2551, 43 kohta).

- 34 Tässä tapauksessa näyttääkseen toteen, ettei se kykene asettamaan pankkitausta, kantaja esitti kolme 20.1. ja 21.1. sekä 7.5.2003 päivättyä kirjettä, joiden mukaan kaksi pankkia ovat yleisluonteisin sanakääntein ilmaisseet haluttomuutensa myöntää pyydettyä takausta. Kantajan tavallisesti käyttämä pankki toistaa kieltäytymisensä 7.5.2003 päivätyssä kirjeessä ja ilmoittaa nimenomaisesti, että kantajan velkojen kokonaismäärä on tällä hetkellä sellainen, ettei sitä voida kasvattaa uudella luotolla.
- 35 Näiden kirjeiden merkityksellisuutta on arvioitava kantajan objektiivisen taloudellisen tilanteen valossa (ks. vastaavasti em. asiassa Cho Yang Shipping v. komissio annetun määräyksen 43 kohta).
- 36 Tältä osin kantaja väittää, että se on hyvin vakavassa taloudellisessa kriisissä, ja viittaa sarjaan asiakirjoja, jotka ovat välitoimihakemuksen liitteenä. Kantajan mukaan näistä asiakirjoista käy ilmi, että vuonna 2001 sen tulos oli tappiollinen 8,128 miljoonaa euroa, että sen yhteenlasketut kokonaistappiot olivat yli 22 miljoonaa euroa ja että lyhytaikainen velkaantumisen pankeihin nähden on 49,630 miljoonaa euroa. Kantajalla ei ole myöskään käytettävissä mitään varallisuutta, jonka se voisi realisoida välittömästi eikä mitään saatavaa kolmansilta osapuolilta, ja siten ainoat omaisuuserät, joihin komissio voisi koskea, ovat tuotantoketjun laitteet ja koneet. Lopuksi tuore 8.5.2003 päivätty asiantuntijalausunto todistaa, ettei kantaja kykene maksamaan sakkoja, jos ne mak-suunpannaan.
- 37 Näiden väitteiden oikeellisuuden arvioimiseksi välitoimista päättävä tuomari esitti sarjan kirjallisia kysymyksiä ja pyysi kantajaa toimittamaan joitakin asiakirjoja ja erityisesti vuoden 2002 tilinpäätöksen.

- 38 Väli-toimista päättävä tuomari katsoo, että kantajan toimittamat asiakirjat eivät ole oikeudellisesti riittävä näyttö siitä, että kantajan taloudellinen tilanne olisi sellainen, ettei se objektiivisesti kykenisi asettamaan vaadittua pankkitakausta.
- 39 Ensinnäkin kantajan aikaisempien tilikausien liiketappiota koskevan väitteen osalta on todettava, että kantajan esittämien tilinpäätösten perusteella sen taloudellinen tilanne on yleisesti kohentunut kolmen viimeisen vuoden aikana. Täten tilikauden 2001 aikana kantaja on parantanut tulostaan, ja tilikauden 2000 lopussa todettu 13,467 miljoonan euron vaje on pienentynyt 8 miljoonaan euroon seuraavan tilivuoden lopussa. Tilikaudella 2002 sen tulos oli 154 376 euroa positiivinen. Näihin lukuihin liittyy tilivuoden 2002 aikana tapahtunut 25 prosentin liikevaihdon kasvu 158,047 miljoonasta eurosta 198,936 miljoonaan euroon.
- 40 On myös todettava, että 31.12.2002 päivätty tilinpäätöskertomus, joka on olennainen osa tilivuoden 2002 tilinpäätöstä, osoittaa taloudellisen tilanteen kohentuneen kantajan toiminnalla. Kyseisen kertomuksen mukaan vuonna 2002 todettu positiivinen suuntaus on vahvistunut niin yksityisellä kuin julkisella rakennusosalalla, mistä seurasi teräsbetonin kysynnän pysyminen vakaana koko vuoden ajan hinnoilla, jotka nousivat jyrkästi toisella vuosipuoliskolla. Erityisterästen alalla, jonka osuus oli noin 20 prosenttia kantajan vuoden 2002 kokonaismyynnistä, laminointilaitteiston luvut kyseiseltä vuodelta olivat yleisesti ottaen optimaaliset. Kertomuksesta ilmenee myös, että tilivuonna 2002 on tehty 2,540 miljoonan euron suuruisia investointeja ja että tilikaudelle 2003 on suunniteltu lisää investointeja.
- 41 Vuoden 2003 kuuden ensimmäisen kuukauden osalta 31.12.2002 päivätty tilinpäätöskertomus osoittaa tuotannon kehittyneen tavalla, joka vahvistaa erityisterästen alalla kantajan valinnan suunnata tuotantonsa erityispalkkien valmistukseen ja toteuttaa siten uusia investointeja tällä alalla. Kyseisestä

kertomuksesta käy myös ilmi, että jos vuonna 2002 tuotannon kasvu oli erityisterästen alalla 47,4 prosenttia vuoteen 2001 verrattuna, vuoden 2003 viiden ensimmäisen kuukauden aikana kantajan yritys on jo saavuttanut 53 000 tonnin tuotantovolyymin verrattuna vuoden 2002 kokonaisvolyyymiin, joka oli 73 000 tonnia.

- 42 Tästä ilmenee, että kantajan taloudellinen tilanne paranee jatkuvasti ja sen tulevaisuudennäkymät ovat lupaavia.
- 43 Toiseksi, siltä osin kuin kyse on kantajan lyhytaikaisista pankkiveloista, myös ne ovat pienentyneet tilivuoden 2002 aikana. Esitetystä tilinpäätöksestä näet ilmenee, että kyseinen velkaantuminen on pienentynyt noin 6 miljoonalla eurolla, koska se on laskenut 53,657 miljoonasta eurosta 47,865 miljoonaan euroon vuoden 2002 lopussa.
- 44 Kolmanneksi, siltä osin kuin kyse on kantajan väitteestä, jonka mukaan sillä ei ole mitään välittömästi realisointikelpoista varallisuutta, koska ainoa varallisuususerä, johon komissio voisi päästä käsiksi, ovat tuotantoketjun laitteet ja koneet, välitoimista päättävä tuomari katsoo, ettei kantaja ole esittänyt oikeudellisesti riittävää näyttöä siitä, etteikö niitä voisi asettaa pankkitakauksen vakuudeksi. Vuoden 2002 tilinpäätöksestä nimittäin käy ilmi, että kyseisen omaisuuden arvoksi on arvioitu 34,112 miljoonaa euroa. Lisäksi kuten kantaja on useaan otteeseen vahvistanut, mainittu omaisuus on vapaa kiinnityksistä, panttauksista tai erioikeuksista.
- 45 Kantaja vastasi tältä osin yhteen välitoimista päättävän tuomarin kirjalliseen kysymykseen selittämällä, että sen tavanomaisen toiminnan rahoituksen yhteydessä pankit eivät ole milloinkaan suostuneet myöntämään sille lainaa sen teollisia laitteistoja ja laitteita vastaan ja että ”sitäkin suuremmalla syyllä on siis vaikea kuvitella sellaisten takausten saamista, joiden tarkoituksena on pankkitakauksen asettaminen sakkujen maksamista varten”.

- 46 Välitoimista päättävä tuomari ei voi tarkastaa minkään asiakirja-aineistosta ilmenevän seikan perusteella näiden väitteiden oikeellisuutta, jotka ovat lisäksi luonteeltaan pelkästään olettamuksellisia. Ainoat tätä tukevat seikat ovat 20.1. ja 21.1. sekä 7.5.2003 päivätyt kirjeet, joiden mukaan kaksi pankkia on kieltäytynyt myöntämästä pyydettyä takausta. Näiden hyvin lyhyiden kirjeiden sanamuoto on kuitenkin yleisluonteinen, eikä välitoimista päättävä tuomari pysty niiden perusteella varmistamaan, onko kantaja ehdottanut kyseisille pankeille vakuudeksi edellä mainittuja laitteistoja ja laitteita.
- 47 Välitoimihakemuksessaan kantaja huomauttaa lisäksi, että kyseisten laitteistojen ja laitteiden teknologinen merkitys ja kaupallinen arvo ovat vaatimattomia.
- 48 Kantajan toimittamien asiakirjojen mukaan vuoden 2001 kuluessa on tehty merkittäviä laitteisto- ja laiteinvestointeja. Tilinpäätösten mukaan laitteistojen ja laitteiden arvo 31.12.2000 oli nimittäin 3,989 miljoonaa euroa, mutta 31.12.2001 niiden arvo oli 34,337 miljoonaa euroa. Nämä tiedot osoittavat siis merkittäviä laitteisto- ja laiteinvestointeja tilivuonna 2001, minkä perusteella välitoimista päättävä tuomari voi päätellä laitteistoilla ja laitteilla olevan tietty kaupallinen arvo, jos ne realisoidaan markkinoilla.
- 49 Lopuksi kantaja huomauttaa välitoimista päättävän tuomarin esittämään kysymykseen antamassaan vastauksessa, että pankkien noudattaman käytännön mukaan ne vaativat 7 miljoonan euron lainan vakuudeksi 28—35 miljoonan euron arvosta laitteistoja ja laitteita.
- 50 Jos oletetaan, että luottolaitokset vaativat tässä tapauksessa vakuuksia, jotka koskevat tähän määrään arvioitua omaisuutta, mitä ei tosin ole näytetty toteen,

on todettava, että kantajan mainitsemat luvut eivät ylitä sen hallussa olevien laitteistojen ja laitteiden arvoa.

- 51 Edellä esitetyn nojalla on epätodennäköistä, että jokin pankki kieltäytyy myöntämästä noin 7 miljoonan euron suuruista pankkitakausta sellaista vakuutena olevaa omaisuutta vastaan, jonka arvo on noin 34 miljoonaa euroa.
- 52 Lopuksi, siltä osin kuin kyse on kantajan ensimmäisestä väitteestä, jonka mukaan AFLL on tyhjä yritys vailla omaisuutta ja että näin ollen vaaditun pankkitakauksen koko summan toimittaminen komissiolle jää yksinomaan kantajan vastuulle, on syytä huomauttaa, että kantaja ei ole esittänyt mitään sellaista näyttöä, joka tukisi tätä väitettä. Kantaja ei siis ole näyttänyt toteen, että sen oli väistämättä pyydettävä pankeilta, kuten se väittää, pankkitakausta 7,175 miljoonan euron suuruiselle summalle lisättynä koroilla.
- 53 Edellä esitetyistä huomautuksista käy ilmi, että kantaja ei ilmeisestikään ole näyttänyt toteen, että sen taloudellinen tilanne on sellainen, että se ei objektiivisesti kykene asettamaan vaadittua pankkitakausta.
- 54 Siltä osin kuin kyse on siitä, onko pankkitakauksen asettaminen sellainen toimi, että se johtaa kantajan poistumiseen markkinoilta, on todettava, että välitoimihakemuksessaan kantaja tyytyy väittämään, ettei se objektiivisesti kykene asettamaan pankkitakausta ja että päätöksen pakkotäytäntöönpano vaarantaa sen olemassaolon. Eikö kantaja todista näin, että vaaditun pankkitakauksen asettaminen sinällään saattaisi johtaa sen poistumiseen markkinoilta.

55 Edellä esitetystä seuraa, että kantaja ei ole onnistunut esittämään oikeudellisesti riittävää näyttöä siitä, että sille aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jos se ei saa lykkäystä kyseisen pankkitakauksen asettamista koskevalle velvollisuudelle.

56 Koska kantaja ei ole näyttänyt toteen poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaoloa, käsiteltävänä oleva hakemus on hylättävä ilman, että on tarpeen tutkia, täyttyykö fumus boni jurisia koskeva edellytys.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Välimiöhakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 20 päivänä lokakuuta 2003.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti